

FROM: SP	TO: EE - EK	DATE: 6.12.1971
RE.: Reklamation over 1700 tons belgisk pilsner malt leveret til Østtyskland.	COPY TO:	REF.: SP/ML

NOTES

TEXT

Vi sluttede i august 1971 1500 tons belgisk pilsner malt af høst 1971 til levering senest 30. september med Deutsche Genussmittel, Østberlin. Denne ordre blev senere forhøjet med 200 tons på samme betingelser. Salgsprisen var \$ 130 pr. 1000 kg i sække frei Bahn-Wagon Antwerpen. Partier var en del af det fra Sydafrika annullerede kvantum, og vor pris at betale Roelants:

	bfrs. 5.410,00	(US\$ 108,20)
+ vore sække		- 6,00
		<u>US\$ 114,20</u>
		=====

basis kurs US\$ 1,00 = kr. 7,50
 - 1,00 = bfrs. 50,00

Derudover skal vi til denne pris lægge kommission til Van der Maas og evt. også til SAB, hvilket vel kan holdes på ca. US\$ 5,00, hvorved vor kostpris vil være ca. US\$ 120,00 fob Antwerpen, hvorfra til udregning af vor nettofortjeneste imidlertid skal fra trækkes et kurstab opgjort til ialt ca. kr. 56.000 eller pr. ton US\$ 4,50. Kursskredet var allerede under udvikling, da vi solgte malten, men vi var på det tidspunkt villige til at sælge til næsten enhver pris, fordi:

1. vi havde pludselig mere end 4000 tons annulleret til afskibning over nogle få måneder
2. vi vidste, at kvaliteten ikke var helt, hvad man kunne forvente.

Allerede efter de første leverancer modtog vi reklamationer over kvaliteten, idet man påstod, at malten indeholdt alle former for korn samt tidsler, sten, træ m.m., samt at ekstrakten var meget lav og forsukringstiden usædvanlig høj. Kvaliteten blev dog bedre for de senere leverancer, selv om alle partierne med undtagelse af 4 viste for lidt ekstrakt i forhold til det kontraktlige minimum på 79%, og at ingen partier havde under de garanterede 4,5% i vand.

Man kan opdele de leverede 1700 tons i 2 partier, nemlig 310 tons ifølge Roelants fremstillet af australsk byg, hvilket udgjorde de første 2 leverancer, hvor kvaliteten var særlig dårlig, og de øvrige 1390 tons, hvor kvalitetsdifferancerne var forholdsvis små, således at man simpelthen kan kalkulere en godtgørelse baseret på mindre ekstrakt og højere vandindhold.

Følgende godtgørelse kan kalkuleres:

310 tons underekstrakt 4.330 kg	å \$ 130,-	= \$ 562,90
310 tons overvandindhold 1710 kg	å \$ 130,-	= \$ 222,30
		<u>\$ 785,20</u>
		=====

1700
 \$7500
 68
 70
 68

FROM:

TO:

RE.:

COPY TO:

DATE:

REF.:

NOTES

TEXT

- 2 -

1390 tons underekstrakt 4.130 kg	å \$ 130,-	= \$ 536,90
1390 - overvandindhold 3880 -	- - 130,-	= - 504,40
		<u>\$1041,30</u>

Denne kalkulerede godtgørelse på ialt 1826,50 kan vi naturligvis ikke komme udenom at måtte betale, og jeg foreslog, at vi derudover var villige til at forhøje beløbet til US\$ 2.000 og ville have accepteret op til US\$ 2.500 uden videre. Vi har for denne reklamation på forhånd givet Roelants et krav på bfrs. 100.000 (\$ 2.150).

Mødet formede sig på følgende måde:

Straks ved ankomsten til bygningen, der ligesom de fleste øvrige bygninger i Østberlin er trist og grå, og som udelukkende beboes af Deutsche Genussmittel med ialt 180 ansatte, blev jeg vist ind i et temmeligt stort modtagelsesværelse med en halv snes grupper af sofaborde og polstrede stole, hvor sagsbehandleren Konrad Bein allerede sad. Efter at have hilst på hinanden gik han straks igen, åbenbart for at forberede den anden deltager, som var bryggeriernes repræsentant. Imens blev jeg meget venligt modtaget af en midaldrende dame, som tilbød kaffe, og som under hyggelige former fik de åbenbart allestedsnødvendige personlige data.

Bein kom kort efter tilbage, og vi gik sammen op i hans afdeling, hvor vi blev modtaget af lederen:

Ruth Langhoff,

som bød velkommen og udtrykte ønske om, at vore forhandlinger ville blive afgjort til begge parters tilfredshed, idet hun desværre selv straks måtte gå til et vigtigt møde. Tilstede var herefter:

Frau Dubielzig
WEB Hopfen & Malz, Leipzig,

som bryggeriernes repræsentant.

Konrad Bein,

som sagsbehandler fra Deutsche Genussmittel

samt undertegnede.

Med ovennævnte medbragte forslag til udligning af reklamationen var det derfor en stor overraskelse, da Frau Dubielzig redegjorde

FROM:

TO:

RE.:

COPY TO:

DATE:

REF.:

NOTES

TEXT

- 3 -

for de vanskeligheder, hun havde haft med bryggerierne i Penig, Eberswalde, Zwickau samt Berliner Kindl, hvilke bryggerier havde modtaget de første 310 tons. Hun forklarede, at bryggerierne helst havde villet stille malten til vor disposition, men da de selv havde indset, at dette ikke ville føre til noget, havde de foreslået en godtgørelse på 50% af fakturaprisen, som for alle 310 tons udgør \$ 40.300 (~~35% = \$ 14.105~~). Der var her specielt 2 ting, som forårsagede denne voldsomme utilfredshed:

1. Hvor bryggeriernes mindstekrav normalt er ekstrakt min. 80,5 - 81%, havde man i betragtning af det dårlige høstår 1970 accepteret vor kontrakt med ekstrakt min. 79-80%. Ifølge Louvain-analyse viser disse partier imidlertid ekstrakt 77,5% og 77,7%, hvilket forårsager et betydeligt produktions- og dermed fortjenestetab. Man forklarede, at samtlige østtyske bryggerier kører med fuld kapacitet i samtlige ugens dage, og at denne kapacitet med en ringere malt ikke kunne udnyttes optimalt.
2. Forsukringstiden for partierne var ifølge Louvain normalt 10 - 15 minutter, hvorimod analyserne fra Skandinavisk Bryggeri-Højskole viste 20-25 og 25-30 minutter, hvilket er omtrent det dobbelte af det normale 10-15 minutter. Desuden havde man en Würzenablauf på 150 minutter, hvor man sagde, at 60 minutter var normalt, men hvor jeg netop havde talt med Skandinavisk Bryggeri-Højskole, hvor det blev sagt, at den normale afløbstid for kort tid siden var blevet forhøjet fra 1 til 2 timer, således at den betegnes som normal op til 120 minutter.

Begge disse ting skulle have forårsaget et stort direkte produktions-
tab, som bryggerierne som nævnt ønskede compensation af i form
af 50% godtgørelse, hvor Bein og Frau Dubielzig foreslog, at man
måske kunne få bryggerierne til at acceptere 35% i stærk valuta,
idet de 50% åbenbart var beregnet som beløbet i DDR-mark.
(35% = US\$ 14.105,-)

De øvrige 1390 tons mente man nok kunne klares ved en godtgørelse for ovennævnte 1041,30 \$, selv om bryggerierne også for disse partier havde klaget over en for lang forsukringstid, men altså slet ikke i forhold til de første 310 tons.

Frau Dubielzig påstod, at hun siden leverancerne fandt sted i begyndelsen af september op til flere gange om ugen havde kontakt med de implicerede bryggerier, som havde rykket for en afgørelse, idet de åbenbart var stærkt nervøse for, at den aktuelle produktionsnedgang ikke inden udgangen af finansåret blev kompenseret, således at de fastsatte normer kunne overholdes.

FROM:	TO:
RE.:	COPY TO:
	DATE:
	REF.:

NOTES

TEXT

- 4 -

Jeg fastslog, at en sådan godtgørelse var urealistisk betragtet fra vor side, da bryggerierne jo kan benytte malten, og havde ud fra den forudsætning baseret vort forslag på at godtgøre for det direkte tab i mindre ekstrakt og højere vand og derudover med nogle hundrede dollars kompensere for det ekstra besvær. Jeg foreslog desuden, at man kunne blande disse 310 tons op med de efterfølgende partier af bedre kvalitet eller bedre malt af anden oprindelse, selv om jeg selvfølgelig måtte indrømme, at det var for dårligt at levere en malt, som ikke alene kunne bruges til brygning, men som måtte spædes op med bedre kvaliteter. Desuden mente man, at dette igen ville give store vanskeligheder, idet den påkrævede lange forsøkingstid for vor malt ville nedsætte udbyttet af den iblandede malt af bedre kvalitet, og derfor ikke ville være nogen endelig løsning af problemet. Med stort set 1% i godtgørelse fra vor side mod 35% forlangt af bryggerierne, fandt jeg det urealistisk at prøve at nå et kompromis i den retning, men sagde uforbindende, at jeg ville mene, at hvis godtgørelsen kunne kombineres med en ny forretning, ville vi have langt bedre muligheder for at nærme os den forlangte godtgørelse. Ved at kombinere med en ny forretning vil vi opnå følgende:

1. At vise (forhåbentlig) at vi virkelig kan levere malt af en antagelig kvalitet.
2. At vi vel tildels (uofficielt) kan indkalkulere en større eller mindre del af godtgørelsen i prisen.

Desuden præsenterede jeg dem for en regning fra Roelants på ca. \$ 500 for udfærdigelse af dokumenter i forbindelse med afsendelse af malten med jernbanevogn, hvilket i hvert fald for en stor dels vedkommende skulle dække omkostninger for forskellige tolldokumenter m.m., som grundet vort fob-salg vil være for købers regning. Til bedømmelse af dette blev tilkaldt:

Heinrich Grafe, Justitiar,

som lod til at være udmærket inde i maltforretninger. Denne accepterede, at hvis dokumenterne var til brug under rejsen, og altså ikke blot afsendelsesdokumenter, var det helt klart, at man ville betale denne regning, og vi aftalte, at jeg fremskaffer kopier af disse dokumenter.

Jeg opgav vore prisnoteringer som følger:

<u>Dansk malt</u> : fob løst	kr.	89,60	US\$ 123,60
franko Herrenburg, løst	-	98,85	- 136,35
fob sække	-	96,60	- 133,25

FROM:

TO:

RE.:

COPY TO:

DATE:

REF.:

NOTES

TEXT

- 5 -

cif Lübeck		kr. 100,60	US\$ 138,75
- - løst		- 93,60	- 129,10
<u>Belgisk malt: løst</u>	bfrs. 576,50		US\$ 124,00
i sække	- 620,00		- 133,25

Desuden overrakte jeg de sidste specifikationer på dansk, tyrkisk og belgisk malt (100 tons til GGBL, Nigeria), som alle var af en udmærket kvalitet. Bein og Frau Dubielzig bad derefter om at få lov til alene at tale om sagerne og ringe til de implicerede bryggerier. De kom tilbage og stillede følgende forslag:

Vi betaler kontant i år som kompensation for den dårlige malt 50% af det forlangte beløb, som jeg foreslog, at vi i givet fald gjorde op til total \$ 15.000 for samtlige 1700 tons, hvilket vil sige, at vi skulle betale \$ 7500. For de resterende 50% skulle vi afgive nyt tilbud på 3000 tons malt til normalpris, hvor man så kunne forhandle om, hvor meget der skulle trækkes fra alt efter priserne på andre indhentede tilbud, men selvfølgelig max. totalt US\$ 7500,- (US\$ 2,50 pr. ton). Hvis vi mod forventning ingen forretning gennemfører, er man villige til at slå en streg over de sidste \$ 7500,-.

Dette vil i realiteten sige, at man uden videre skar sit krav ned til det halve. Det blev dog gentaget flere gange, at vort modforslag på under US\$ 7500,- ikke var realistisk.

Man forlangte udtrykkeligt, at vor accept eller modforslag skulle ligge på bordet i Berlin senest onsdag morgen den 8. december 1971 sammen med vort tilbud på 3000 tons malt fast i 8 dage og til levering 2. og 3. kvartal 1972. Man gjorde det helt klart, at før vi var nået til enighed om godtgørelsen for de tidligere leveret 1700 tons ville man ikke starte på forhandlingerne om den nye ordre. Ved nyt tilbud foreslog man følgende for kvalitetsbestemmelse:

1. Vor analyse, Skandinavisk Bryggeri-Højskole og købers analyse, laboratorium i DDR. I tilfælde af større uoverensstemmelser endelig analyse fra VLB, Vestberlin.
2. Gennemsnit af SBH og DDR analyse bestemmende for kvaliteten.

Desuden meddelte jeg, at vi også var i stand til at levere ris og majsgrits til ølbrygning, og man forespurgte, om vi kunne garantere forsukringstid for risene på max. 20-30 minutter, da man i givet fald ville være interesseret.

FROM:

TO:

RE.:

COPY TO:

DATE:

REF.:

NOTES

TEXT

- 6 -

Generelt:

Bein er Janoucek-typen, som lige var ved at åbne sig, da vi et par øjeblikke var alene, men som blev ganske tavs, da de 2 andre trådte ind. Han fortalte, at DDR eksporterer ca. 60-70.000 tons malt om året, men nægtede at noget gik til USSR. Da jeg så spurgte, hvorfra russerne købte, nævnte han Tjekkoslovakiet og England, men at man købte en del på tredje hånd.

Frau Dubielzig kunne ligne en typisk partifunktionær med rågummi-sko, sorte nylonstrømper og kjole med pufærmer.

Heinrich Grafe var i modsætning til Bein nydeligt klædt og lignede mest af alt i udseende og opførsel en vestlig forretningsmand. Alle var ualmindelig høflige og venlige, og der blev skænket cognac af det bedste mærke i rigeligt mål. I spisesalen, som lignede et sted for fagforeningsmøder med tribune med forhæng i DDR-farver og med portrætter af Ulbricht og Honnecker, hang store tavler med procentuelle angivelser af udviklingen i forhold til planerne. Iøvrigt fandt jeg det uventet let at slippe fra Vest- til Østberlin, idet jeg ved indrejse kun ventede 5 minutter, mens jeg ved udrejsen blot skulle igennem 3 forskellige pas- og bagagekontrolsteder i forlængelse af hinanden, hvilket gik ganske let. Med undtagelse af den taxa-chauffør, som kørte mig fra stationen til Deutsche Genussmittels kontor, som anså det for en personlig fornærmelse, at han ikke kunne finde den rigtige bygning, var de få øvrige mennesker, jeg mødte i Østberlin alle meget venlige, og en toldembedsmand endog særdeles snakkesalig, da jeg fortalte, at jeg havde malt med til ølbrygning.

Selve byen Østberlin er meget forskellig fra den vestlige sektor, hvorimod jeg under mit korte ophold ikke fandt nogen nævneværdig forskel i folks beklædning.

Jeg overrakte Bein og Frau Dubielzig henholdsvis en flaske whisky og en flaske cognac, og de udtrykte ønske om, at det næste gang vi sås ville være under forretningsmæssigt mere behagelige former.

SP